

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

V legislatura

Vuitè període

Sèrie P - Número 116

Dijous, 8 d'abril de 1999

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN REVENTÓS I CARNER

Sessió plenària núm. 75, segona i darrera reunió

Í N D E X

Debat general

sobre la política social i de benestar (Continuació)

S U M A R I

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a la una del migdia i vuit minuts.

1. Debat general sobre la política social i de benestar (Tram. 255-00011/05)
(Continuació.) (13:08)

Propostes de resolució subsegüents al debat

— Propostes de resolució del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (núm. 1 al 23) i Proposta de resolució presentada pel G. Socialista, el G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds i el G. Mixt

Torn a favor: Sra. Mayol i Beltran, que, tot seguit anuncia la retirada de l'últim paràgraf de la Proposta núm. 18.

7924

— Propostes de resolució del G. Socialista (núm. 1 a 18) i Proposta de resolució presentada pel G. Socialista, el G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds i el G. Mixt

7925

Torn a favor: Sra. Geli i Fàbrega.

— Propostes de resolució del G. Mixt (núm. 1 a 23) i Proposta de resolució presentada pel G. Socialista, el G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds i el G. Mixt

7926

Torn a favor: Sr. Bosch i Garcia.

— Propostes de resolució del G. Mixt (núm. 1 a 5)

7927

Torn a favor: Sra. Olivares i Usac.

— Propostes de resolució del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1 a 34)

Torn a favor: Sr. Ridao i Martín, que, tot seguit, anuncia la retirada de les propostes núm. 16 i 19 a favor d'esmenes transaccionals, i la retirada de les núm 21 a 34.

7928

— Propostes de resolució del G. P. Popular (núm. 1 a 27)

Torn a favor: Sr. Bonet i Palau, que, tot seguit retira la Proposta núm. 24 a favor d'una esmena transaccional.

7929

— Propostes de resolució del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1 a 10)

Torn a favor: Sr. Codina i Castillo, que, tot seguit, retira el segon paràgraf de la Proposta núm. 3.

7930

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras (S) intervé per al·lusions.

7931

El secretari primer llegeix dues esmenes tècniques.

7932

Votació de les propostes de resolució del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (14:02:00): rebutjades per 52 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

7932

Votació de les propostes de resolució del G. Socialista (14:02:30): rebutjades per 53 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

7932

Votació de les propostes de resolució del G. Mixt (14:03:00): rebutjades per 53 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

7932

Votació de la proposta de resolució del G. Socialista, el G. P. d'Iniciativa - Els Verds i el G. Mixt (14:03:32): rebutjada per 45 vots a favor, 69 en contra i 8 abstencions.

7932

Votació de la proposta de resolució núm. 1 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (14:04): aprovada per 109 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

7932

Votació de les propostes de resolució núm. 8 i 17 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (14:05:12): aprovades per unanimitat.

7932

Votació del paràgraf a de la proposta de resolució núm. 2 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (14:05:36): aprovada per 67 vots a favor, 13 en contra i 42 abstencions.

7932

Votació de la resta de la proposta de resolució núm. 2 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (14:06:04): aprovada per 109 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

7932

Votació del paràgraf b de la proposta de resolució núm. 12 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (14:06:36): refusada per 14 vots a favor, 69 en contra i 37 abstencions.

7933

Votació de la resta de la proposta de resolució núm. 12 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (14:07:06): rebutjada per 53 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

7933

Votació de la proposta de resolució núm. 3 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (14:07:34): rebutjada per 8 vots a favor, 111 en contra i 1 abstenció.

7933

Votació de la proposta de resolució núm. 18 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (14:08:04): aprovada per 77 vots a favor, cap en contra i 45 abstencions.

7933

Votació de les propostes de resolució núm. 4 a 7, 9 a 11, 13 a 15 i 20 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (14:08:36): rebutjades per 52 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

7933

Votació de les propostes de resolució núm. 7, 10 i 11 del G. P. Popular (14:09:10): aprovades per 77 vots a favor, 41 en contra i 4 abstencions.

7933

Votació de les propostes de resolució núm. 6 i 8 del G. P. Popular (14:09:40): aprovades per 69 vots a favor, 41 en contra i 12 abstencions.

7933

Votació de les propostes de resolució núm. 1 a 5, 9, 12 a 23, i 25 i 27 del G. P. Popular (14:10:18): aprovades per 69 vots a favor, 49 en contra i 4 abstencions.

7933

Votació de les propostes de resolució núm. 5 i 6 del G. P. de Convergència i Unió (14:10:54): aprovades per 64 vots a favor, 40 en contra i 17 abstencions.

7933

Votació de les propostes de resolució núm. 3, 4, 7, 9 i 10 del G. P. de Convergència i Unió (14:11): aprovades per 77 vots a favor, 41 en contra i 4 abstencions.

7933

Votació de la proposta de resolució núm. 8 del G. P. de Convergència i Unió (14:12:04): aprovada per 69 vots a favor, 49 en contra i 4 abstencions.

7933

Votació de les propostes de resolució núm. 1 i 2 del G. P. de Convergència i Unió (14:12:38): aprovades per 68 vots a favor, 41 en contra i 12 abstencions.

7933

Votació de la proposta de resolució transaccional entre el G. P. Popular i el G. P. de Convergència i Unió (14:13:20): aprovades per 69 vots a favor, 41 en contra i 12 abstencions.

7933

Votació de les propostes de resolució transaccional entre el G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya i el G. P. de Convergència i Unió (14:13:56): aprovades per 119 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

7933

La sessió s'aixeca a un quart de tres de la tarda.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 75.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a la una del migdia i vuit minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i pel lletrat Sr. de Alfonso i Pinazo.

Al banc del Govern seuen els consellers de Cultura, de Política Territorial i Obres Públiques, i de Benestar Social.

El president

Es reprèn la sessió.

Debat general sobre la política social i de benestar (continuació)

D'acord amb l'article 124.2 del Reglament, per a la defensa de les resolucions presentades, s'ha establert el següent ordre d'intervencions: primer, el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds; segon, el Grup Socialista; tercer, el Grup Mixt; quart, el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya; quint, el Grup Popular, i sisè, el Grup de Convergència i Unió.

Per tant, correspon fer la primera de les intervencions al Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds. Té la paraula, per intervenir, la diputada senyora Imma Mayol, per un temps màxim de deu minuts. (*Remor de veus.*)

Prego que guardin silenci, senyores diputades i senyors diputats.

La Sra. Mayol i Beltran

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats... -anava a dir «senyor conseller», però no...-, senyor conseller Macias... -ai!, perdó, no l'havia vist, senyor Comas-, senyor Comas, també.

En primer lloc, senyor president, voldria anunciar la retirada de l'últim paràgraf de la Resolució 18 nostra, i així ja ho tinc fet.

Ahir, em penso que era el senyor Hinojosa, en el final del debat, que deia que tenia una certa sensació d'insatisfacció, em penso que deia vostè, de com havia anat aquest debat. Jo també tinc una mica una sensació similar a la que deia el senyor Hinojosa. I per què? Perquè aquesta diputada que els parla en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa - Verds va venir a aquest debat intentant, amb més o menys fortuna -això també depèn de les habilitats-, plantejar cinc qüestions de fons, cinc qüestions de fons de crítica al Govern de la Generalitat, cinc qüestions que jo, telegràficament, repetiré, perquè eren les que vam substanciar i substancien la nostra crítica fonamental a la política feta pel Govern de la Generalitat.

Un, inexistència efectiva avui de reconeixement de drets, i, per tant, no saber, la gent, a què es pot atendre pel que fa als serveis socials, quins drets té i quins drets no té. I, en conseqüència d'això, planificació i finançament no només insuficients, sinó discrecionals. En no

haver-hi drets, la planificació que es fa depèn de la disponibilitat pressupostària, i la disponibilitat pressupostària és una cosa de prioritat política, i, per tant, els drets estan condicionats a la política del Govern.

En segon lloc, la dualització de l'acció del Govern -així ho vaig explicar-, és a dir, en comptes de fer tot l'esforç possible per integrar el conjunt de la gent que avui està en situació d'exclusió a Catalunya, fem una opció de govern que continua segregant i, per tant, reforçant la dualització.

En tercer lloc, no és possible, avui, gastar diners, 12.000 milions de pessetes, en acció cívica durant deu anys, sense tenir cobertes les necessitats bàsiques. Això no és possible, no és just.

En quart lloc, la relació amb els ajuntaments ha estat una relació basada en la deslleialtat i en el fet de veure els ajuntaments com a oposició, com a enemics -això era el quart element de crítica.

I el cinquè element de crítica era una relació amb el sector privat de desresponsabilització de l'Administració i delegació sense control del que és la gestió dels serveis socials. I jo els vull posar un exemple que ahir no vaig poder posar i que crec que il·lustra a bastament què estem diem nosaltres quan parlem de desresponsabilització i de delegació sense control.

Mirin, avui, a casa nostra es concerten per a l'atenció a la infància places amb el sector concertat a un preu que oscil·la, per plaça i criatura al dia... -perdó..., per plaça i criatura al dia, sí, ja ho he dit bé-, de 4.500 pessetes a 16.000 pessetes. Com un centre amb 4.500 pessetes/dia o amb 16.000 pot fer exactament una atenció de qualitat igual, amb aquesta discrecionalitat tan immensa del nombre de diners? És un exemple del que deia jo abans.

A mi m'hauria agradat que amb aquestes crítiques, que jo considero crítiques de fons -permeti'm la immodèstia, però les considero crítiques de fons-, m'hauria agradat poder debatre això. I el conseller de Benestar Social, senyor Comas, va sortir aquí amb unes carpetes que què eren aquestes carpetes? No eren respostes a la nostra crítica de fons: eren accions fetes per Iniciativa - Verds en altres ajuntaments, anècdotes en molts casos, acumulades, per anar-me a mi tirant sobre la cara aquestes accions. Jo crec, sincerament, que va posar sobre la taula anècdotes, però els vull dir una cosa: no hi va haver cap crítica que pogués fer als nostres ajuntaments que fos una crítica de fons. Van ser anècdotes, van ser elucubracions, però mai una crítica de fons.

Hauria preferit, sincerament, debatre amb el plantejament que feia el senyor Hinojosa després, m'hauria agradat debatre el que ell plantejava sobre la taula del que era la societat del benestar, la crítica a l'estat del benestar... Aquell debat que ell va situar aquí, a mi m'hauria agradat fer-lo -m'hauria agradat fer-lo- a fons. Segurament no ens hauríem posat d'acord, però era un debat situat en els termes en què s'hauria hagut de situar el debat ahir.

Davant d'això, què planteja Iniciativa - Verds? Una crítica contundent. I què vol dir una crítica contundent? En primer lloc, demanar la reprovació de la política

social del Govern de la Generalitat, no només la que ha fet el senyor Comas, però també la que ha fet tot el Departament del senyor Comas. I, fixi's, ja hi ha molts arguments que es van esgrimir ahir, però avui n'hi ha un que surt als diaris avui. Hi ha un argument que reforça la necessitat de reprovació: el Tribunal Suprem ratifica la sentència que condemna el senyor Vilaró i l'alcalde de Sant Pere de Torelló per tràfic d'influència i frau en la compra d'uns terrenys per part de l'Ajuntament per valor de 147 milions de pessetes, quan en valien 80. Aquesta compra de terrenys es va fer amb l'aval de la Conselleria de Benestar Social, avaluant el crèdit que havia donat l'Institut Català de Finances. Si ja no hi havia prou arguments, aquí en tenim un més. Uns terrenys que s'havien de cedir per part de l'Ajuntament per fer-hi una residència assistida. Jo no sé si en aquell moment el senyor Comas i la Conselleria de Benestar Social li van demanar tots els tràmits que demanen a l'Ajuntament de Barcelona per fer les residències quan cedeix un terreny. Tinc la impressió que van ser molt diligents, i van avalar un crèdit per a una compra fraudulenta que ha estat sentenciada com a tràfic d'influències, i no crec que demanessin tants requisits com demanen avui a l'Ajuntament a l'hora de cedir una residència. Per tant, hi insisteixo, si no hi havia prou motius, avui s'ha evidenciat que n'hi ha molts més.

Què fem nosaltres en les nostres resolucions? Defensem qüestions substancials coherents amb el que he dit fins ara. Defensem que es defineixin els drets als serveis socials, que pactem socialment i políticament quins són els drets que en el futur ha de tenir la gent que visqui a Catalunya en serveis socials, en quines condicions, amb quins recursos, amb quin accés. Que es defineixi la planificació de recursos a partir d'aquells drets; és a dir, en base als drets que nosaltres decidim que té la gent definim els recursos. Que incrementem la despesa social –així ho plantejem aquí–; en relació amb el PIB, hem d'incrementar la despesa social. Les comparacions amb altres autonomies són clares: a Galícia, per exemple, del pressupost total dediquen el 3,46 a benestar social; a València, el 5,3; aquí estem al 2,76. Per tant, la comparació tampoc resisteix, en aquest cas, per part de Catalunya. Demanem l'increment de places residencials; deu mil places residencials en vuit anys no és un càlcul arbitrari: està fet en base al 3,5% que vostès situen, 3,5% de ràtio necessària per la població de Catalunya, tenint present que el 65% de la gent gran no té, no arriba al salari mínim interprofessional i, per tant, necessita ajut públic. I plantejem la construcció de deu mil residències en vuit anys amb aquest criteri. Demanem l'habitatge social, demanem que es faci habitatge social de lloguer, fonamentalment. Aquí hi ha una plataforma d'entitats molt significatives –Càritas, la FAV, Justícia i Pau, Comissions Obreres i UGT– que ens demanen habitatge social, ens demanen habitatge de lloguer; diuen que la situació a Catalunya és absolutament insuficient. En quinze anys s'han fet quinze mil habitatges de protecció social finançats per vostès; això és absolutament insuficient. Plantejem el traspàs dels serveis socials als ajuntaments amb finançament. Plantejem la regulació amb el sector privat a partir de no delegar responsabilitats, a partir que vostès planifiquin i els altres puguin gestionar, però a partir de

la seva responsabilitat. I plantejem una política d'immigració integradora.

Tot això és un model alternatiu a aquells eixos que nosaltres situàvem com a problemes de la seva gestió; llavors, davant d'això, nosaltres no hem pogut arribar a acords amb Convergència i Unió, no ha estat possible.

Aquestes resolucions, que són resolucions que plantejen una alternativa de política social, no han rebut la seva consideració, tot i que moltes d'elles són similars a les que ha plantejat el Grup d'Esquerra Republicana, que sí que han merescut la consideració per part del Govern.

És a dir, aquí estem assistint, avui, en aquesta cambra, assistim a tres grups polítics que fan una reprovació a la política social del Govern. Aquests grups polítics són: Iniciativa - Els Verds, el Grup Socialista –que ho expressarà *a posteriori*–, i el Grup Mixt; fan una reprovació a l'actuació política del Govern en serveis socials. I ens trobem amb un pacte polític, un pacte polític entre Convergència i Unió i Esquerra Republicana de Catalunya, un pacte polític que agafa, hi insisteixo, propostes que són molt similars a les que nosaltres presentem i que no ha estat possibles negociar-les.

I jo no sé, sincerament..., això sí, a aquest pacte s'ha arribat a canvi de no presentar la reprovació a la política social del Govern. I jo no sé si aquest pacte està... –aquest pacte a la basca–, està anunciant un acord similar al PNB - Eusko Alkartasuna; en qualsevol cas, si això s'anuncia, el que sembla és que és un inici de l'aclariment de l'equidistància d'Esquerra Republicana.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, senyor president.

El president

Moltes gràcies.

Hi ha torn en contra? No hi ha torn en contra? Doncs, en segon lloc, pel Grup Socialista, té la paraula la diputada senyora Marina Geli.

La Sra. Geli i Fàbrega

Senyor president, senyores i senyors diputats, persones que ens acompanyen i entitats en el debat, la valoració que fa el Grup Socialista del debat és positiva, perquè hem constatat que estem en un final d'etapa. Hem constatat que parlem llenguatges diferents. Hem constatat que el conseller Comas no ha tingut, en nom del Govern, resposta suficient. Hem constatat que cal un canvi de política.

Per tant, la valoració és positiva. El Partit dels Socialistes de Catalunya ha pogut fer crítica, però també ha pogut presentar l'alternativa per als propers quatre anys, perquè estem en un final d'etapa.

Per tant, avui, les resolucions són fruit d'aquests dos objectius. No podem arribar a més acords, perquè aquest Govern ha fet insuficientment allò que podia haver fet en dinou anys entorn de les necessitats dels ciutadans. Per això, avui, demanem la reprovació de les polítiques –que ningú ho mal interpreti: no personalit-

7926

zem en les persones—, *de les polítiques* de benestar social que involucren tot el Govern, i, en especial, el president, que ha estat el responsable —president Pujol— d'aquestes polítiques, per insuficiència, per poca capacitat d'escolta, per poca eficàcia, per molta burocratització i per molta marginalització, que ens porta a tenir uns serveis socials poc europeus.

Per tant, nosaltres presentem una alternativa que té deu punts, i vostès la saben. Molt succintament, una alternativa que passa per canvis legislatius, canvis de definició de drets, de finançament, de descentralització als ajuntaments i a la iniciativa social, no només per voluntat política, per eficàcia, per fer-ho fàcil, proper.

Plantegem canvis estructurals en els diferents departaments per fer-ho, també, més eficaç, un nou model de conselleria, un nou model de conselleria que permeti planificar, a mitjà i a llarg termini; que prioritz i que sigui la veu de la consciència de totes les conselleries en política social.

Presentem propostes també concretes, del global al concret, d'allò que és ideològic, utòpic a allò que és possibilista.

Per a les persones grans, plantegem poder envellir a casa, enfortint el Servei d'Atenció a Domicili, amb ràtios que arribin en vuit anys a les mitjanes europees; plantegem augmentar el suport sociosanitari tant reconvertint, millorant l'atenció des de l'àmbit sanitari com des de l'àmbit social, ampliant fins a deu mil en vuit anys les places de finançament públic de residències. Aquestes són propostes concretes per a les persones grans.

Per a les persones amb disminució, plantegem que la prestació PUA sigui sempre universal, una prestació de dret que tothom qui la necessiti pugui gaudir-ne sense limitació pressupostària; plantegem fer un pla d'accessibilitat i de supressió de barreres de comunicació a quatre i a vuit anys, i un pla de finançament d'acord amb tots els sectors; plantegem la possibilitat de fer efectiva la inserció a l'empresa ordinària, de compliment de la Lismi; plantegem que voldrem donar molt més suport als centres especials de treball; plantegem el compliment d'habitatges adaptats al 3% de la reserva d'habitatges adaptats a l'oferta pública; plantegem, també, mesures molt concretes entorn de la lluita contra la pobresa i la marginació.

«Vivenda»: ajuts de lloguer per a les persones que tinguin rendes baixes; parc, a tot Catalunya, d'habitatges de lloguer a preu social; plantegem que les urgències socials són urgències prevenibles, però que s'hi ha de donar una resposta immediata des de la proximitat; plantegem enfortir allò que en diem, però teoritzem, l'educació per a tota la vida, sobretot per intentar que les persones adultes menys formades puguin inserir-se en el món laboral; plantegem, com a objectiu diana, prioritari, els malalts mentals, els toxicòmans i els drogoaddictes. Dèiem que són malalts, però no han de ser marginats.

Un altre objectiu prioritari són els joves d'alt risc social; per tant, plantegem un seguiment del Govern no només de política educativa amb els joves. «Vivenda», ocupa-

ció, educació, salut és la millor inversió per lluitar contra la pobresa i la marginació.

Per tant, nosaltres, molt satisfets que des de la tribuna d'un parlament que encara algú vol fer que sigui invisi-ble, o poc visible, volem dir amb fermesa que hem tornat a aprendre, hem escoltat que no hi ha prou imaginació, prou recursos polítics i poca voluntat política per fer de les polítiques socials l'objectiu d'un govern que, en dinou anys, ho podia haver fet i que donem les gràcies perquè, des d'aquesta tribuna, hem pogut plantejar una oferta programàtica per als propers quatre, vuit anys.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies.

La Sra. Geli i Fàbrega

Perdó.

El president

No, no, ha exhaurit el seu temps.

La Sra. Geli i Fàbrega

En relació amb el posicionament respecte a les resolucions dels altres grups, té coherència amb el que acabem d'expressar, eh?; nosaltres donarem suport perquè coincidim amb la major part de propostes de resolució fetes pels grups de l'àmbit de l'esquerra, d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, el Grup Mixt i Esquerra Republicana de Catalunya, amb alguna abstenció puntual, per raons de no estar d'acord amb alguns programes molt, molt concrets. I votarem en contra, no tant perquè moltes podrien ser similars a les nostres, però que ens sembla que és una carta als Reis donar la mà a un Govern que ja, amb dinou anys, podia..., ho podia haver fet. Per tant, votarem en contra de les propostes de resolució de Convergència i Unió i del Partit Popular.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Mixt, té en primer lloc la paraula el diputat Xavier Bosch, per un temps màxim de set minuts.

El Sr. Bosch i Garcia

Gràcies, senyor president. Ahir el diputat senyor Hinojosa, de Convergència i Unió, ens reclamava que presentéssim propostes i programa, i fins i tot ens retreia que no n'haguéssim presentat ahir. Al meu entendre, i em sembla que de més gent, des de l'oposició vam estar presentant, en les nostres intervencions, propostes programàtiques i també, és a dir, propostes de futur. El conseller també va fer-ho, i va tenir moltes hores durant tot el dia per fer-ho. Els grups parlamentaris, amb un temps més limitat, també vam intentar fer el que vam poder. Si més no, nosaltres, des del Partit per la Independència, vam intentar fer dues coses. En primer lloc, un balanç crític a l'actuació de la Conselleria; i, des-

prés, fer unes propostes constructives de futur. D'aquestes dues vies dialèctiques han sortit les propostes de resolució que ara surto a defensar.

La primera, que està signada per diversos grups d'aquesta cambra, per part de l'oposició d'esquerres, és una reprovació a la política general del Govern pel que fa al benestar social, però també hi ha, després, vint-i-tres propostes presentades, a través del Grup Mixt, però pel Partit per la Independència, vint-i-tres propostes amb l'objectiu de millorar les polítiques de benestar social del govern. (*Remor de veus.*)

Pel que fa a la reprovació, que ha tingut ja alguns comentaris en aquesta cambra, he de dir, en primer lloc, que, per part nostra, no és habitual que les signem, que signem propostes de reprovació. Però també hem de dir que aquesta no és personal contra el conseller, ni tant sols contra la seva Conselleria; és una proposta que reprova la política del Govern i constata la incapacitat per donar resposta suficient –i subratllo la paraula «suficient»– a les necessitats socials de Catalunya. Entenem que no nega absolutament res del que s'ha fet, però sí que constata una insuficiència i una queixa, un motiu de crítica de la política general que el Govern porta en el tema de benestar social, que no és altra cosa que el que vam intentant fer ahir durant tot el dia: reprovar, al marge de les propostes positives, reprovar la política que s'ha fet fins ara en aquest aspecte.

Per tant, aquesta proposta tan concreta i tan breu resumeix les queixes que ahir vàrem formular, i és coherent amb una postura política, tant col·lectiva com personal meva, mantinguda en aquesta casa durant ja fa set anys, i que és tan constant com constant ha estat la política del Govern en la política de benestar social.

A més a més, hi hem d'afegir un fet puntual d'ahir, l'actitud prepotent i d'un cert menyspreu cap als grups de l'oposició i diputats de l'oposició, del conseller; em sembla que no va donar cap possibilitat de canviar aquesta postura; malgrat que durant el dia hi va haver unes converses amb diputats de Convergència i Unió que semblava que hi havia possibilitat d'arribar a certes enteses, però em sembla que l'actitud del representant del Govern en aquest aspecte no hi va posar cap facilitat, més aviat va facilitar que els grups de l'oposició ens poséssim d'acord a l'hora de fer aquesta crítica global a la política del Govern. En tot cas, no va donar cap escletxa..., ni hi va haver cap escletxa que donés possibilitats de replantejar aquesta postura.

Dit això, voldria subratllar que l'important –se m'acaba el temps– són les vint-i-tres propostes positives i de futur que hem presentat, amb unes propostes de reestructuració de les competències internes del Govern en l'àrea de serveis socials, amb la proposta de creació d'una coordinació de benestar social i drets humans; propostes de caire econòmic, que no explico massa perquè estan escrites a les propostes; propostes de millora entre el Govern i les entitats d'iniciativa social i els ajuntaments; propostes sectorials concretes en el tema de disminució, en el tema de disminució també, o sigui físics, psíquics i disminucions sensorials; una proposta concreta de diàleg amb l'Ajuntament de Barcelona per resoldre el conflicte de les residències per a la gent

gran; reclamar traspassos de competències de l'Estat en temes de política social. I, finalment, la número cinc, que no és l'última, però per mi és la més important, que és la proposta concreta i explícita d'obrir un gran debat a la societat catalana i, especialment, a través de totes les entitats, institucions i persones expertes involucrades, destinat a crear o a completar el marc legislatiu al nostre país, per definir clarament els drets socials universals i el finançament dels serveis que es prestin, tot definint els serveis gratuïts i aquells per als quals es pot aportar una contraprestació.

Demanam que aquest diàleg, o aquest gran debat que ha estat també demanat per altres grups i per altres sectors socials, hauria d'estar liderat pel nostre Govern. I pensem que després de vint anys d'autonomia i uns quants més de democràcia, el tema dels serveis socials encara és un procés constituent i de definició pendent. Per tant, a diferència d'altres camps, on ja s'entra més en la diferència i en el debat i en la picabaralla política, aquest encara hauria de ser objecte del diàleg i de posicions d'intent, almenys, de consens general.

Per tant, esperem el suport dels grups d'aquesta cambra i dels seus diputats i diputades a les nostres propostions.

Finalment, només un breu comentari per dir que nosaltres hauríem pogut no signar la reprovació, i, a canvi –com se'ns ha dit–, hauríem gaudit de veure com el Grup de Convergència i Unió ens votava algunes de les nostres propostes; unes propostes que, encara que haguessin estat aprovades, no garantien d'una manera seriosa cap canvi real en la política del Govern; en tot cas, hauria estat un estricte retoc cosmètic per continuar fent el mateix i, en tot cas, utilitzar-los com a torna d'una jugada que entenem que és estrictament electoralista del Grup de Convergència i Unió.

Nosaltres estem a l'oposició, sobretot pel que fa a la política social, i no hi deixarem d'estar per un plat de lleties en forma de dues o tres resolucions aprovades.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. També, pel Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Maria Olivares, per un temps màxim de tres minuts.

La Sra. Olivares i Usac

Gràcies, senyor president. Senyors i senyores diputades, Els Verds també reprovem la política general del Govern respecte al tema de benestar social. Hem presentat únicament cinc propostes de resolució subsegüents al debat, referents als temes que especialment ens preocupen, tal com ja vàrem exposar ahir: una, que fa referència a la potenciació dels serveis alternatius que impliquin prevenció i atenció domiciliària i els serveis de telealarma, teleassistència i centres de dia; una altra proposta sobre el decidit impuls de recursos al Pla d'inserció sociolaboral per a persones amb disminucions; una tercera proposta que fa referència al desenvolupament de polítiques actives que garanteixin un ha-

bitatge digne als ciutadans i ciutadanes de Catalunya, i especialment immigrants. També plantegem dotar de recursos humans, materials i econòmics per garantir la universalitat i equilibrada distribució territorial de l'ensenyament de persones adultes, insistint en la transparència de la Direcció General de Formació d'Adults al Departament d'Ensenyament. I, per últim, demanem la planificació dels serveis socials, mitjançant l'elaboració d'un mapa en coordinació amb els ens locals.

I res més, gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Joan Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, voldria començar aquesta intervenció, en primer lloc, referint-me al debat d'ahir. El debat d'ahir va ser un debat en què, en una primera part, el conseller va divagar autènticament. Va filosofar, va navegar sobre els grans conceptes per no parlar de la realitat, per no fer un balanç realista de les polítiques de benestar social i dels serveis socials de Catalunya, per no parlar de recursos, per no parlar de pressupostos, per escapar, en certa forma, d'una anàlisi objectiva d'alguns indicadors que assenyalen la debilitat del nostre estat del benestar pel que fa als recursos i pel que fa al resultat de les polítiques.

Salta a la vista, per tant, que no es pot fer un balanç cofoista, massa positiu; no és lògic que tots plegats, i menys encara el Govern, es puguï erigir en referent de ningú; de ningú però ni a Europa ni, en molts casos, tampoc a Espanya.

El conseller, però, va oferir ahir un diàleg, va oferir un consens polític i social que no ha volgut i no ha buscat fins ara, almenys fins avui o fins ahir, que l'ha portat sistemàticament a un enfrontament institucional amb el món local, amb moltes entitats; l'ha portat a mantenir i a no esmenar decrets, ordres, lleis aprovades unilateralment amb els vots de Convergència i Unió en aquesta cambra, que han transformat la garantia pública del sistema de serveis socials i l'han condicionat al pagament previ d'una prestació per part dels usuaris, dels seus familiars. I tot això, a més a més, sense definir prèviament, tal com hem insistit molt durant tot aquest debat i fer-ho per llei, quins són els drets essencials d'obligada prestació per garantir la universalitat i el seu finançament a través dels pressupostos o a través de la recaptació dels mateixos usuaris.

No podem acceptar –i ho dic cordialment–, per exemple, senyor Hinojosa, que nosaltres ens haguem limitat a donar algunes pinzellades sense incorporar un autèntic programa alternatiu. El nostre programa alternatiu són trenta-quatre propostes de resolució que hem presentat i no ens podem..., o no podem acceptar que se'n digui que hem estat vagues i imprecisos, que no haguem plantejat una autèntica alternativa, sense parlar de l'articulació de drets bàsics, perquè per vaguetat i per imprecisió la del conseller, que no va quantificar res,

cap dels seus objectius, cap dels objectius del seu Departament quan va anar desgranant els diferents programes de Benestar Social.

Mirin, nosaltres, sense renunciar a aspectes que considerem que són fonamentals com, per exemple, el desenvolupament per llei i la consolidació dels drets i garanties dels ciutadans de Catalunya als serveis socials, la definició d'una millora del finançament d'aquests serveis i la necessària reestructuració del conjunt de polítiques de benestar social, sobretot des d'un punt de vista orgànic i funcional d'aquest Govern, nosaltres no estem –i ho vaig dir ahir i ho repeteixo avui clarament–, no estem ni per reprovacions personals ni globals. Per tant, formulem una abstenció a la proposta que s'ha presentat en aquesta cambra; volem superar les batalles institucionals d'un país dividit i amb les institucions repartides, que veuen les persones sovint com a potencials clients electorals; la gent –creguin-me– està cansada, està molt cansada de tot això. Volem superar un problema que no se soluciona canviant persones, perquè és un problema de concepció, és un problema d'estructures, és un problema que arrossega un vici d'origen, un origen d'un problema que té una base clientelar. Mirin, a Treball substitueixen un director general pel seu assessor; no se soluciona aquest problema a Benestar Social, canviant el senyor Comas, pel senyor Comas bis.

Ara bé, no ens fa por de ser agosarats. Nosaltres hem fet la proposta més rupturista d'aquest debat, de tot el debat, del conjunt de grups d'aquesta cambra. Hem proposat la fusió del Departament de Benestar Social amb el de Treball, hem proposat accentuar i prioritzar el conjunt d'activitats i programes socials, hem demanat la reubicació en altres àmbits del Govern de les actuacions de caràcter formatiu, de divulgació de valors, etcètera, i hem proposat clarament la liquidació del conjunt d'estructures clientelars i de propaganda i de fer neteja, en una paraula.

Ara bé, vist que la nostra proposta no ha estat acceptada pel conjunt de grups de la cambra, anem a allò pràctic. Nosaltres anem per feina, anem per coses concretes, anem per fer avançar qualitativament i quantitativa aquest país en matèria de drets socials i de serveis socials, i aquests són, senyores i senyors diputats, els nostres trumfos; els nostres trumfos des de l'autonomia, des de la independència de criteri, sense condicionaments per part de ningú. Des d'una esquerra responsable, que, per cert, algun altre grup també ha entès, i, a més a més, no canviant res per un plat de lleties, si de cas, per un plat de lleties amb xoriço del bo i, a més a més, amb costella. (*Remor de veus.*)

Mirin, els nostres trumfos són algunes qüestions a les quals hem emplaçat el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Departament de Benestar Social...

El president

Guardin silenci, si us plau.

El Sr. Ridao i Martín

La nostra coherència està a atendre els problemes de la gent, a demanar menys burocràcia i més recursos. I

menys burocràcia i molts més recursos són, per exemple, destinar un 4% del pressupost de la Generalitat a polítiques de benestar social i de serveis socials, cosa que suposarà una millora d'inversió per a l'any 2000, de l'ordre d'entre 14.000 i 16.000 milions de pessetes, per arribar a un pressupost de 80.000 milions de pessetes; l'aproximació progressiva al percentatge del PIB per a les polítiques de benestar social; un increment substancial en la inversió; destinar el conjunt de recursos al Pla concertat i dels ingressos procedents dels usuaris a les prestacions bàsiques de serveis socials; elaborar un mapa específic de serveis socials públics, diferenciats de l'oferta privada. Els nostres trufos són reclamar un finançament adequat –ara sí–, amb el mandat del Parlament i amb la complicitat del conjunt d'aquesta cambra, perquè, com a conseqüència d'això, puguem disposar, en una primera fase, de 18.000 milions de pessetes més de l'Estat i, en una segona fase, aproximar-nos també al conjunt de comunitats de règim foral.

Escolti'm, nosaltres hem aconseguit –i crec que és important i espero, a més a més, comptar amb el suport del conjunt de grups de la cambra– incrementar el nombre de places de centres de dia per a gent gran, per passar directament, l'any 2003, a disposar de dues mil cinc-cents places més i set mil l'any 2005, per incrementar també el nombre de places públiques per a gent gran, passant a dues mil set-cents places més en quatre anys, que se sumarien a les setze mil actualment existents.

En el terreny de la immigració, aquest Parlament plantejarà i aprovarà la universalització de l'assistència sanitària, la plena escolarització en centres públics i centres concertats, un pla d'habitatge específic per als immigrants.

I pel que fa al terreny de la pobresa i de l'exclusió, una cosa que havíem reclamat insistentment des d'alguns grups d'aquesta cambra: el Parlament validarà i donarà llum verda a la creació d'un observatori permanent, amb la participació dels ens locals i de la societat civil, per identificar les necessitats socials en el terreny de l'exclusió i de la pobresa, per donar llum verda també als ajuts complementaris als beneficiaris de la PIRMI, pel que fa a l'accés a l'habitatge de lloguer i de propietat, un pla d'acolliment comarcal als immigrants i també l'avaluació pròxima, en aquest Parlament, del Pla integral de la pobresa de 1995.

Al mateix temps també, el Parlament insta el Govern a emprendre la iniciativa legislativa pel que fa a la creació del servei civil.

I, finalment, del conjunt de propostes, gairebé catorze propostes en matèria de família o de suport a la unitat familiar, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana anuncia que retira, retira les propostes, de la vint-i-una a la trenta-quatre, en benefici, en el proper Ple d'aquesta cambra, amb els vots no només del Grup proponent, d'Esquerra Republicana, amb els vots de Convergència i Unió –i espero també del conjunt de grups d'aquesta cambra–, de la presa en consideració d'una llei de suport a la família, que serà la primera Llei, no només a Catalunya, sinó àdhuc a tot l'Estat, i, sobretot, després

de l'incompliment d'aquest Govern que havia d'haver tramès aquest Projecte de llei a aquesta cambra. Aquestes són, senyores i senyors diputats, les nostres raons.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula el diputat senyor Bonet.

El Sr. Bonet i Palau

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, honorable conseller, el debat sobre política social substanciat ahir en aquest Parlament pensem que ha arribat en un moment necessari. Les nostres propostes de resolució, amb un total de vint-i-set, que esperem que avui siguin aprovades –i ens agrada que per unanimitat–, recullen totes les propostes que varem fer ahir en el debat amb el conseller. Nosaltres varem venir al debat a fer una crítica constructiva, i ara pensem que és el moment d'anar a fer feina, fer feina per als ciutadans del nostre país. Recollim amb les nostres propostes de resolució aquells aspectes que creiem més rellevants.

Parlem del Servei d'Atenció Domiciliària; parlem de programes de rehabilitació integrals per a persones amb discapacitat permanent, que incloguin l'assistència integral de rehabilitació i desenvolupament de l'autonomia personal i de recolzament tant als afectats com a les seves famílies; instem el Consell Executiu a fomentar la participació de les ONG de discapacitats i voluntaris en el recolzament a les persones amb disminució en el seu habitatge o en centres residencials; fem la creació, demanem la creació de programes per a la gent gran; que finalment hi hagi a la Televisió de Catalunya un programa informatiu setmanal d'informació amb el llenguatge dels signes; garantir la igualtat de les persones discapacitades en l'accés a un habitatge digne, mitjançant incentius, subvencions i ajuts que permetin l'adaptació i equiparació dels habitatges. Així mateix, els habitatges tutelats. Hem arribat a una transaccional amb el Grup de Convergència i Unió, nosaltres retirem la proposta de resolució número 24, i amb aquesta transaccional demanem al Consell Executiu estudiar la possibilitat d'utilització de la capacitat normativa sobre el tram de l'IRPF de la Generalitat, per afavorir les famílies que tenen al seu càrrec fills o familiars amb disminucions físiques o psíquiques. Estem convençuts que amb l'aprovació d'aquestes propostes posarem entre tots els fonaments per tal de continuar millorant la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes més necessitats del nostre país.

En relació amb les propostes de la resta de grups, nosaltres no donarem suport a la reprovació del conseller sol·licitada pel Partit dels Socialistes per Catalunya, Iniciativa per Catalunya - Els Verds i el Grup Mixt. I ho farem per coherència política. Perquè no hem donat mai, el nostre Grup, suport a cap tipus de reprovació i avui pensem que tampoc ho hem de fer.

Així mateix, la resta de proposicions, de propostes d'aquests grups, les votarem en contra.

7930

Les propostes del Grup d'Esquerra Republicana a les números 16 i 19 i a la..., que són dues transaccionals que han fet amb el Grup de Convergència i Unió, i a la 8 i la 17, hi votarem favorablement. Ens abstindrem en la número 1 i 18 d'Esquerra Republicana. I anant a les propostes de Convergència i Unió, a la número 5 i a la número 6 ens abstindrem. A la cinquena, perquè en aquests moments a les Corts Generals estan presentades tres proposicions de llei per tal de modificar aquesta llei orgànica que, actualment, està en tràmit de ponència. I la sisena, perquè el Ministeri i el Govern ja signen aquests convenis i, justament, la setmana vinent està prevista una reunió per formalitzar aquest proper conveni. A la resta de propostes de resolució nosaltres hi votarem favorablement.

Ens agradaria comptar amb el màxim de suport per part de la resta de grups parlamentaris.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió té la paraula el diputat senyor Codina.

El Sr. Codina i Castillo

Gràcies, senyor president. Efectivament, en nom del Grup de Convergència i Unió, per una banda, presentar les nostres propostes de resolució subsegüents al debat que es va produir en el dia d'ahir, que poc o molt també m'hi hauré de referir. I posicionar-me, al mateix temps, en relació amb les altres propostes que se'ns fan per part dels altres grups parlamentaris.

Pel que fa referència a una qüestió que no la puc sostenir, que és..., en el debat d'ahir es va dir i avui s'ha tornat a dir una altra vegada que si era un debat que havia pogut sorprendre, si s'hi estava d'acord, si no s'hi estava d'acord, si les expectatives que havia generat eren les que tocaven o no eren les que tocaven, si era un debat decebedor, en definitiva. Jo he de dir que, des de la perspectiva del meu Grup, i personalment, si m'ho permeten, ho dic molt especialment, per mi no ha estat un debat decebedor. Decebedor ho hauria estat si jo hagués esperat, doncs, algunes propostes, hagués esperat algunes intervencions, que després no haguessin respost a allò que havia aixecat aquella expectativa. Per mi, la qüestió no ha estat aquesta. Tots i cadascun dels intervinents en el debat d'ahir van estar en la línia, jo diria que repetitiva –i és lògic que sigui així–, del llarg d'anys i molts anys de debat en aquesta cambra en qüestions, en matèria de política social.

A la forma també m'hi vull referir, perquè sí que vaig tenir-hi alguna sorpresa. Perquè si en el fons el que esperava és que poguéssim arribar, doncs, a un debat que tant ahir se'n va parlar, del temps que feia que s'havia demanat, si no s'havia demanat, el cert és que en l'agenda de la Junta de Portaveus, no d'aquesta legislatura, sinó de les legislatures anteriors, aquesta qüestió s'havia anat ajornant per les raons que sigui, però que era permanent. I al final, en un moment determinat, es decideix fer aquest debat que, pel que veig, tots vo-

liem i al final uns hauran aconseguit allò que pretenien i altres no tant.

Pel que fa referència, i molt concretament, a les propostes, no m'entretindré a desglossar una a una quines són les nostres, perquè entre altres raons han estat repartides, sinó dir i anunciar a la Mesa aquells aspectes que puguin haver estat canviats en funció del que s'ha produït, doncs, en les pròpies intervencions dels grups intervinents fins aquest moment, i anuncio a la Mesa, senyor president, que la proposta de resolució número 3 del Grup de Convergència i Unió, la segona part, el segon paràgraf d'aquesta proposta, la donem per retirada. Per tant, el que sotmetrem a votació serà només..., el que demanem que se sotmeti a votació és la primera part de la proposta de resolució número 3.

I després continuaria amb les propostes de resolució del Grup Popular que ja anuncio que nosaltres donarem suport a totes aquestes propostes. (*Remor de veus.*) Vull agrair a la diputada Dolors Montserrat la seva intervenció d'ahir i la gestió de la seva portaveu adjunta també en tot el que ha estat la negociació de les propostes de resolució, perquè ens ha permès –i s'ha de reconèixer i és així–, ens ha permès poder, en molts casos –evidentment, no podia ser d'altra manera, en aquells, sobretot, en què hem estat coincidents–, doncs, desencaixar alguns aspectes que, de vegades, per...

El president

Pari un moment, senyor diputat. Guardin silenci si us plau.

El Sr. Codina i Castillo

Que, de vegades, doncs, per motius poc definits, les coses han anat o han pogut anar quedant ajornades i, finalment, s'han resolt.

En aquestes propostes que el diputat Bonet ens ha presentat, que ha negociat conjuntament amb les dues esmentades portaveus anteriorment, doncs, hem aconseguit, jo crec, una proposta que avança en la línia que uns i altres podíem estar-hi, sinó al cent per cent d'acord, en molts casos, molt, molt i molt apropiats en matèria social, com s'ha demostrat en aquest debat. (*Remor de veus.*)

També una referència a Esquerra Republicana davant de l'actitud que ha tingut algun altre Grup quan ha fet referència que Esquerra Republicana s'havia venut o no s'havia venut, o si era prudent o no que signessin la proposta de resolució... (*Persisteix la remor de veus.*)

El president

Ho repeteixo, guardin silenci.

El Sr. Codina i Castillo

Gràcies, senyor president. ...En què feien referència a la reprovació de la política social. Jo m'adono, tristament, que en aquesta cambra per part d'alguns grups, quan no s'està amb ells, ja són els dolents. A partir que un grup polític, el que sigui, fa costat, doncs, són dels bons, a partir que està en front, per la raó que sigui i,

sovint o sempre justificadament, ja hi estan en contra. I avui a vostès els ha tocat estar a l'altra banda. Aquestes qualificacions d'uns i altres és lamentable que es produeixin en política, sobretot, si no es parteix des de la responsabilitat i el respecte que a tots ens hauria d'imprimir com a principi de la democràcia.

Les propostes de resolució que ha presentat Esquerra Republicana per nosaltres, pel Grup i per mi mateix, doncs, anuncio que les propostes número 1, 2, 8, 17 i 18, les votarem favorablement, i que les dues que han estat transaccionades, la 16 i la 19, també les votarem favorablement.

Després entràrem en el grup de propostes de resolució dels altres grups que no hi donarem suport. És molt difícil per a qualsevol negociació política que, a partir que la primera proposta que es fa és la de reprovació, en aquest cas de política social, però podia ser, doncs, d'un altre àmbit, dir: «miri, escolti, de moment, li clavo un ventallot, i després parlem-ne.» Clar, això es fa molt difícil. El normal seria al revés: «primer parlem-ne, i si no hi estem d'acord, finalment, doncs, actuem de la forma que ho hàgim de fer.» Vostès, alguns de vostès, tres grups, han fet al revés. Primer han dit: «De moment, reprovem i després intentem negociar». No tots han intentat negociar. D'aquests, no tots han intentat negociar. Però els que ho han intentat suposo que haurien d'entendre que, a partir d'aquesta premissa, era molt difícil que poguéssim entrar en algun tipus de negociació.

I voldria dedicar els últims tres minuts que em queden a dos comentaris molt puntuals. En relació amb Iniciativa per Catalunya, jo crec que ha tingut una actitud coherent –diríem– en el seu..., en el fons i en la forma. Ha presentat algunes propostes que podria entendre que són alternatives, i per tant, doncs, diríem, entra dintre del que, per mi, són els canons de la democràcia i del debat parlamentari.

I pel que fa referència al Grup Socialista, quan en l'inici de la meua intervenció deia, home, doncs, em sap greu que s'hagi produït alguna situació que no ha sigut nova pel fons, però per la forma sí, em referia concretament al Grup Socialista.

A mi em va saber greu, a mi personalment em va saber greu, la forma com es va produir el debat d'ahir. Escolti, que em sàpiga greu a mi no vol dir res més que això, que em sap greu a mi i s'ha acabat. Però penso que en un debat que havia estat demanat i, –com s'ha dit abans– doncs, llargament desitjat, que poguéssim haver arribat a alguns punts d'acord, que amb la seva proposta i amb el seu discurs i amb la seva actitud, la del Grup, no personifico perquè entenc que quan un diputat o una diputada puja a aquesta tribuna no fa només allò que pensa, sinó que molt i gairebé tot fa allò que la direcció del seu Grup o del seu partit li demana. Per tant, em sap greu que amb un grup com el Grup Socialista, que durant molts anys, amb interlocutors diferents..., jo he tingut no sé si la sort o la desgràcia de, durant molts anys, des de l'any 80, l'any 84, concretament, doncs, anar tenint adversaris polítics, diríem, del seu Grup que alguns hem arribat, jo penso, a una estimació personal important. Però que, en aquest canvi, sempre al final

hàvem intentat arribar a algun tipus d'acord, no? I l'actitud que va prendre ahir el Grup Socialista, respectable, per altra banda, doncs, ha impossibilitat que avui poguéssim arribar a cap tipus d'acord. Em sembla que això vostès ho acceptaran i que, en el fons, em fa pensar una qüestió que no és la primera vegada que des d'aquesta mateixa tribuna, amb confiança i amb respecte, els he dit, que al programa en matèria social del Partit Socialista sempre ens parlen d'alternatives i quan és l'hora de debatre-ho, quan és l'hora..., o en comissió o avui aquí en aquest Ple, el que han fet, en definitiva, ha estat, des del meu punt de vista, moltes matisacions del que s'està fent des del Govern de la Generalitat. Matisacions, no alternatives. Segurament perquè és difícil que hi hagin alternatives socials en política social, és difícil. He dit moltes vegades que podem estar d'acord en l'anàlisi de quina és la malaltia en matèria de serveis socials. I en el que no ens posem mai d'acord o difícilment d'acord, ens hi posem en el medicament, en quin és el tractament que s'hi ha d'aplicar. Però mesures alternatives jo no les he sabudes veure.

Vostès parlen constantment que dintre d'un temps, doncs, podran aplicar el seu programa. Vostè també m'entendrà a mi si li dic que desitjo, en aquesta intervenció de política social, aprofitar per dir que espero que si des del 84 estic rebatent arguments al Grup Socialista en matèria de política social, doncs, que en els propers quatre, en els propers vuit puguem, des de la meua il·lusió també, i des d'aquesta tribuna continuar tenint la mateixa actitud, podent contestar en nom de la majoria aquelles, no alternatives, sinó propostes, respectuoses –però matisos, no aniria més enllà–, que ens ha fet el Grup Socialista al llarg de tots aquests anys.

Senyor president, senyores i senyors diputats, gràcies per la seva atenció.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Acabada la defensa de les propostes de resolucions, demana la paraula el diputat senyor Nadal.

Per què me la demana?

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Per al·lusions, si és que vostè em dona la consideració de representant de la direcció del Grup Socialista, per l'allusió que acaba de fer el senyor Codina.

El president

Mig minut per al·lusions.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

A nosaltres ahir ens va doldre, i molt, l'actitud del conseller, que no entenem pas que sigui una actitud personal, sinó que és una actitud que es deu desprendre de la direcció del seu partit i del seu Govern, és a dir, de tot el Govern i del president de la Generalitat. I com a conseqüència d'aquesta actitud que ens va doldre tant, no hi ha ara com ara cap possibilitat d'acord amb el Grup de Convergència i Unió en aquesta matèria, i és aquesta

7932

discrepància la que, amb tota objectivitat, va expressar la diputada Marina Geli ahir en el debat.

Moltes gràcies.

El president

Procedirem, abans d'iniciar les votacions, a la lectura pel secretari primer de la Mesa de dues esmenes tècniques.

El secretari primer

Gràcies, senyor president. La primera esmena tècnica afecta la resolució número 2 del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, pel que fa referència a l'apartat *b* i, en definitiva, el text sotmès a votació diria: «el traspàs de les prestacions i serveis relatius als programes de terminalisme i vacances de gent gran de l'Imerso». (*Remor de veus.*)

El president

Prego que guardin silenci perquè escoltin aquestes esmenes.

El secretari primer

I la segona tècnica afectaria la resolució número 2 del Grup Parlamentari Popular i el text a sotmetre a votació diria: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a millorar la distribució dels fons europeus i estatals...» i la resta continuaria igual.

El president

Hi ha acord en aquestes dues propostes d'esmena tècnica? (*Pausa.*) Molt bé, doncs, aleshores, una segona pregunta per abreujar el temps de votacions. Tots els portaveus tenen un projecte de com realitzaríem les votacions, que ha preparat el secretari segon de la Mesa, el diputat senyor Benach. No he rebut cap mostra de discrepància sobre aquestes propostes. Per tant, si els sembla bé, iniciarem les votacions d'acord amb la pauta que ens ha marcat el diputat senyor Benach.

Votarem, en primer lloc, les propostes presentades pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds.

Demano a les senyores diputades i als senyors diputats que es preparin per a les votacions. Votarem, per tant, aquestes primeres propostes.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes de resolució han sigut refusades per 52 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Votarem seguidament les propostes presentades pel Grup Socialista.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes del Grup Socialista han sigut refusades per 53 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Votarem seguidament les propostes presentades pel Grup Mixt.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes han sigut refusades per 53 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Votarem seguidament la proposta de resolució presentada conjuntament pel Grup Socialista, el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds i el Grup Mixt.

Iniciem la votació.

Aquesta proposta de resolució ha sigut refusada per 45 vots a favor, 69 en contra i 8 abstencions.

A continuació, votarem les propostes presentades pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Queden retirades les propostes de resolució de la número 21 a la 34, i també les números 16 i 19, del Grup d'Esquerra, en mèrit a unes transaccionals.

Votarem, en primer lloc, la votació del punt número...

Perdó, el senyor Portabella em demana la paraula?

El Sr. Portabella i Calvete

Sí, president. El punt cinquè de la resolució número 16, d'Esquerra Republicana, també queda retirat.

El president

Com diu? En benefici d'una transaccional.

El Sr. Portabella i Calvete

Està transaccionada, sí.

El president

Està transaccionada, sí, sí.

Iniciem la votació del punt 1, d'Esquerra Republicana.

Iniciem la votació.

Aquest punt ha sigut aprovat per 109 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

Votarem seguidament els números 8 i 17.

Iniciem la votació.

Aquests punts han sigut aprovats per la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

Votarem seguidament la votació del número 2, paràgraf *a*.

Iniciem la votació.

Aquesta proposta de resolució ha sigut aprovada per 67 vots a favor, 13 en contra i 42 abstencions.

Votarem seguidament la resta del punt 2.

Iniciem la votació.

Aquesta resolució, punt 2, ha sigut aprovada per 109 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Votarem seguidament el número 2, paràgraf *b*.

El vicepresident primer

No, el 12...

Punt 1

El president

12? Perdó, el número 12, paràgraf *b*.

Iniciem la votació.

Aquesta proposta ha sigut refusada per 14 vots a favor, 69 en contra i 37 abstencions.

Votarem seguidament la resta del punt 12.

Iniciem la votació.

La resta del punt 12 ha sigut refusada per 53 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Votaríem a continuació el número 3.

Iniciem la votació.

Aquest punt número 3 ha sigut refusat per 8 vots a favor, 111 en contra i 1 abstenció.

Votarem seguidament el número 18.

Iniciem la votació.

Aquest punt ha sigut aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 45 abstencions.

Seguidament votarem la votació de la resta de propostes de resolució del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Iniciem la votació.

Aquesta proposta..., la resta de propostes de resolució han sigut refusades per 52 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

A continuació, votarem les propostes presentades pel Grup Popular. Primerament, votarem els punts número 7, 10 i 11.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes de resolució 7, 10 i 11, del Grup Popular, han sigut aprovades per 77 vots a favor, 41 en contra i 4 abstencions.

Votarem seguidament els números 6 i 8.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes números 6 i 8 han sigut aprovades per 69 vots a favor, 41 en contra i 12 abstencions.

Votarem la resta de les propostes de resolució del Grup Popular, llevat de la 24, que ha sigut retirada en favor d'una transaccional.

Iniciem, per tant, la votació de la resta de propostes del Grup Popular.

Aquesta resta de propostes de resolució del Grup Popular ha sigut aprovada per 69 vots a favor, 49 en contra i 4 abstencions.

Passem seguidament a votar les propostes presentades pel Grup de Convergència i Unió.

Votarem, en primer lloc, les números 5 i 6.

Iniciem la votació.

Aquests números 5 i 6, presentats pel Grup de Convergència i Unió, han sigut aprovats per 64 vots a favor, 40 en contra i 17 abstencions.

Votarem seguidament els números 3, 4, 7, 9 i 10, amb l'excepció que del número 3 votarem la primera part però no la segona, que ha sigut retirada. Queden clars els termes de la votació?

Doncs, iniciem la votació.

Aquestes propostes de resolució han sigut votades per 77 vots a favor, 41 en contra i 4 abstencions.

Votarem seguidament el número 8.

Iniciem la votació.

Aquesta resolució ha sigut aprovada per 69 vots a favor, 49 en contra i 4 abstencions.

I votarem seguidament els números 1 i 2.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes de resolució números 1 i 2, del Grup de Convergència i Unió, han sigut aprovades per 68 vots a favor, 41 en contra i 12 abstencions.

Votarem seguidament les propostes transaccionals. En primer lloc, la proposta transaccional feta entre el Grup Parlamentari Popular i el Grup de Convergència i Unió.

Iniciem la votació.

Aquesta proposta transaccional ha sigut votada per 69 vots a favor, 41 en contra i 12 abstencions.

I passarem a l'última de les votacions d'aquest Ple: les propostes de resolucions transaccionals fetes entre el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i el Grup de Convergència i Unió.

Iniciem la votació.

Aquesta proposta de resolució ha sigut aprovada per 119 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

Prego que guardin silenci. He de preguntar ara als portaveus dels grups si algú vol fer intervenció per a explicació de vot. No hi ha explicacions de vot en aquest cas.

Havent enllestit l'ordre del dia d'aquest Ple, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de tres de la tarda.